

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'.

ΑΡΙΘ. — 2

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετ' ἰτία ἄργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀσύγνωστα ψεύδη (ρουμούνων) — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Παιδευτικὴ εἰκοσιπενταετηρίς (πιττάκιον, προσφώνησις πατριαρχ., ἀντιπροσώπου) — Ὁδηγία περὶ ζητήσεως ἀδειῶν πρὸς οἰκοδομὴν ναῶν καὶ σχολείων Ἐκκλησίας Ρωσσίας — Ἐπιστολὴ ἐκ Αὐγ. (Μασσαχουσέτης) Ἀμερικῆς — Ἡλικία ζητημάτων — Καταστατικὰ εἰδήσεις τοῦ 1905 — Ἐπιστολὰ Γερμανοῦ τοῦ Βυζαντίου (τέλος).

ΑΣΥΓΓΝΩΣΤΑ ΨΕΥΔΗ

Πᾶν ὅ,τι ἐγράφη ἐντεῦθεν ἢ ἄλλοθεν τῇ ρουμανικῇ κυβερνήσει, ἥτις ἐπισήμως ἐσπέυσε νὰ καταγγεῖλῃ εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα συνενοχὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς ἔργα ἀνόσια καὶ αἱματηρὰ καὶ εἰς οἰαδήποτε κακώσεις ἄλλας ἐννοπίον τῶν ἐπιβεβλημένως ρουμανιζόντων ἐκ τῶν εὐαρίθμων ἐλληνοβλάχων οἵτινές εἰσιν οἱ λεγόμενοι ἀπλούστερον, κουτζόβλαχοι ἐνεκα κουτζουβλαχικοῦ γλωσσικοῦ ιδιώματος, ὃ λαλοῦσι, τυγχάνει ψεύδος ποταπὸν, δημιουργούμενον ὑπ' ἀνθρώπων, ὧν ἡ συνείδησις ἔχει κεκηρυγμένον ἀπὸ τῆς τιμῆς καὶ τῆς λογικῆς διαζύγιον, ὡς ἐπίσης

ψεύδος ἐστὶ διαμπερές καὶ πᾶν ὃ λέγεται περὶ ὑπάρξεως που γράμματος ἐπισήμου δηλωτικοῦ τοιαύτης ἐνοχλῆς τοῦ συστήματος τοιαύτης ψευδολογίας ὑποστηρίζεται διὰ τοῦ χρήματος, τοῦ γεννῶντος τεχνητόν τινα παραπροσύντης ὁργανισμὸν διαδιδόμενον διὰ τῶν ἀργυρωνήτων ὁργάνων τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας

Τὸ Πατριαρχεῖον τοῦ Φαναρίου, ὡς ἀποκαλοῦσι τὴν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλαν Ἐκκλησίαν οἱ ὑπ' αὐτῆς εὐεργετηθέντες, οἱ γαλουχηθέντες ὑπ' αὐτῆς ἀφρόνως ἐν τῇ εὐσεβείᾳ, οἱ καθ' ὁδηγῆντες ὑπ' αὐτῆς εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, ἡ Μ. Ἐκκλησία δὴλον οὖν, ἱεροπρεπῶς περιέπουσα καὶ περιφρουρούσα τὴν αἰωνόβιον ὑπόστασιν αὐτῆς, ἐν ἣ καὶ τῶν ἀγνωμόνων τέκνων αὐτῆς ἡ σωτηρία καὶ ὁ φωτισμὸς ἐτελεσιουργήθη, οὐδεμίαν ἀνάγκην ἔχει νὰ λαμβάνῃ ὁθενδήποτε ὁδηγίας πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων. Καθῆκον αὐτῆς ἡγήσατο, καὶ ἡγεῖται, τὸ βαδίζειν ἀπαρεγκλίτως τὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διαχαραχθεῖσαν ὁδὸν αὐτῆς, ἥ ἀπὸ αἰῶνων ἠκολούθησεν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς ἐξακολουθοῦσιν ἐπιστέλλοντες ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην διαπρεπεῖς κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, εὐχόμενοι ἀπερίκλονον ὑγίειαν καὶ ἐξάσκησιν τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ καθηκόντων. Ὁ μακαρ. πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανὸς ἀπέστειλε καὶ τὴν νενομισμένην ἐπιστολὴν, ἐγγράφως δ' ὑπέβαλον τὰς νῆϊκας αὐτῶν προσήσεις οἱ πανοσιολογ. ἀρχιμανδρίται κκ. Εὐθύμιος ὁ σκευοφύλαξ τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ Γερμανὸς Ἀποστολάτος· ὡσαύτως δὲ καὶ τινες τῶν καθηγητῶν τοῦ ἔθνικοῦ πανεπιστημίου καὶ ὁ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ καθηγητῆς τῆς θεολογίας καὶ γερουσιαστῆς κ. Δραγομήρος Δημητρέσκος. Πρὸς πάντας τοὺς ἐπιστεῖλαντας ἡ Α. Θ. Π. ἀπῆντησε δεόντως. — Μεταξὺ δὲ τῶν παραστάντων κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἔτους σημειοῦμεν τὸ προεδρεῖον τῆς ἐν Φαναρίῳ Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, ἧς ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ ἡμέτερος συνάδελφος κ. Χρ. Μισαπλίδης προσεφώνησε καταλλήλως. Τὴν προσφώνησιν ταύτην ἐκδίδομεν ἐν τέλει τοῦ μετὰ χειρὸς φύλλου. — Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς ἀπεδόθη καὶ ἡ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τῶν ἀνατολικῶν καὶ τῶν καθολικῶν ἀρμενίων ἐπίσκεψις διὰ τοῦ Μ. πρωτοσυγκέλλου καὶ τοῦ ἀρχοντος καπὶ κεχαγιά.

Ἀγιασμὸς Θεοφανείων. — Τὴν τελετὴν τοῦ ἀγιασμοῦ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν, 6 ἰανουαρίου, ἐτέλεσεν ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης σὺν τοῖς σεβασμ. συνοδικαῖς μητροπολίταις Νικομηδείας, Πισιδείας, Χίου, Σηλυβρίας, καὶ Βελλᾶς. Ἐκ τοῦ ἀγιασμοῦ ἡ Α. Θ. Π. διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. συγκέλλου κ. Γρηγορίου ἀπέστειλεν ἐντὸς φιαλῶν ἐσφραγισμένων ταῖς ἐνταῦθα πρεσβείαις τῶν ὀρθοδόξων κρατῶν Ρωσσίας, Ἑλλάδος, Ρουμανίας, Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου.

Αὐτοκρατορικὴ εὐνοία. — Ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ἀθυσσυνίας Μενελὶκ ἀπενεμήθη τῇ Α. Θ. Π. τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ ἡ μεγάλη ταινία τοῦ Ἀστέρος τῆς τιμῆς τῆς Αἰθιοπίας, ἐφ' ᾧ ἐγγράφως ἡ Α. Θ. Π. νύχαρίστησε τῷ μεγαλειοτάτῳ αὐτοκράτορι Μενελὶκ τῷ πολλὴν ἀπὸ πολλοῦ τῇ μητρὶ Ἐκκλησίᾳ ὁσίαν στοργὴν ἐπιδεικνυμένῃ.

Πεντηκονταετηρὶς διπλωματικῆς ὑπηρεσίας. — Ἀνηγείλαμεν ἤδη ὅτι, ἐπὶ τῇ πρὸ μὲν πρὸς συμπληρωθεῖσιν πεντηκονταετίᾳ τῆς ἐν τῷ διπλωματικῷ κλάδῳ ὑπηρεσίας τοῦ ἐξοχ. πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσσίας ἐν Παρισίοις κ. Α. Νελίδωφ, διεβιβάσθησαν αὐτῷ ἐγγράφως αἱ συγχαρητικαὶ προσήσεις τε καὶ εὐχαὶ τῆς μητρὸς Μ. Ἐκκλησίας. Ἡ Α. Ἐξοχ. ἀπῆντησε καταλλήλως, δι' ἐπιστολῆς εὐχαριστικῆς, δηλοῦσης τὴν ἄκραν πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν καὶ πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς Α. Θ. Π. εὐλάβειαν, ἥτις διέκρινε τὴν Α. Ἐξ. καὶ καθ' ὅλην τὴν ὥς πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσσίας παρ' ἡμῖν πολυετῇ διαμονὴν καὶ διακρίνει ἐν ὅλῳ αὐτοῦ τῷ βίῳ.

Μητρόπολις Ἀδριανουπόλεως. — Ἀπεστάλη ἡμῖν ἐκκλησις ἐντυπος τῆς ἐν Ἀθήναις κεντρικῆς ἐπιτροπείας ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς παθόντων ὁμογενῶν ἐν Ἀδριανουπόλει πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας ἀπευθυνομένη. Τὸν κίνδυνον τῆς ἀποσυνθέσεως τῆς παθοῦσης κοινότητος ἡ ἐπιτροπεία φοβουμένη, ἐπικαλεῖται καὶ αὐθις τὰ φιλογενῆ πάντων αἰσθήματα καὶ ὑπὲρ τῶν παθόντων ὀρθοδόξων καὶ ὑπὲρ ἀνοικοδομῆς τῶν καταστραφέντων ναῶν καὶ σχολείων αὐτῶν. Μετὰ χαρᾶς δ' εἶδομεν ἐκδηλωθεῖσαν παρὰ τοῖς ἐν Πειραιεὶ ἐμπόροις τὴν εὐγενῆ ἀμιλλαν ὅπως ἀναλάβωσιν αὐτοὶ τὸ ἔργον τῆς συλλογῆς ἐράνων. Εὐχόμενοι προκοπὴν εἰς πᾶν διάβημα τεῖνον πρὸς ἐπούλωσιν ἐθνικῶν πληγῶν καὶ θεραπείαν ἀναγκῶν κοινοτικῶν, ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἡ ἐν τισὶ μεγάλας πόλεσι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς πρὸς τετραμῆνον ἐπιδειθεῖσα προθυμία περιβληθήσεται σάρκα καὶ πνοὴν, ἀφοῦ πάντες ἔχομεν γνῶσιν τοῦ τε μεγέθους τοῦ ἀτυχήματος καὶ τῶν ἀνιαρῶν καὶ ἐπιζημιῶν αὐτοῦ συνεπειῶν, ἐὰν μείνῃ ἀνεπανόρθωτον.

Μητρόπολις Βερροίας. — Χάριν ἐπαρχιακῶν ἀναγκῶν, διέτριβεν ἐν Θεσσαλονίκῃ κατ' αὐτὰς ὁ πανιερ. μητροπολίτης Βερροίας καὶ Ναούσης κ. Κωνστάντιος. Ἐνεκα δὲ ταραχώδους διαγωγῆς, ἣν ἐπιδείκνυνται οἱ εἰς τὰ δίκτυα τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας σαγηνευθέντες ἱερεῖς, οἷς ἡ μήτηρ Ἐκκλησία τοσοῦτον ἐπιεικῆς ἐδείχθη, τὰ δέοντα ἐγράψαν τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ περὶ τούτων, ἵνα πράξῃ εἰ τι ἂν ἡ ποιμαντικὴ σύνεσις ἐπιβάλλῃ αὐτῷ.

Μητρόπολις Βοδενῶν. — Διατρίψας ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐν Θεσσαλονίκῃ, διὰ λόγους συμφερόν-

τῶν ἐπαρχιακῶν. ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ τῇ 5 ἐνεστῶτος ὁ πανιερ. μητροπολίτης Βοδενῶν κ. Στέφανος.

Λειτουργικὰ βιβλία.—Ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἤρξατο, κατ' ἐντολὴν πατριαρχικὴν, ἡ ἐν τῷ πατριαρχικῷ τυπογραφείῳ ἐντύπωσις τῆς «Ἀγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος». Τὸ ὅλον βιβλίον, εἰς σχῆμα ὄγδοον μέγα, ἀπαρτιθίσεται ἐκ τριακοσίων περίπου σελίδων.

Χοροστασία.—Ἐν τῷ κατὰ Γαλατᾶν ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἐορτῆς τῆς συνάξεως τοῦ τιμίου Προδρόμου, τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ, 5 ἰανουαρίου, πολλοῦ ἐκκλησιασματος εὐσεβῶν συρρέυσαντος.

Πατριαρχικαὶ εὐχαί.—Εἰς τὸν ἐλλογιμώτατον κ. Βλαδίμηρον Μπενεσέβιτς, ὑψηλὴν τοῦ κανονικοῦ δικαίου ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Πετρούπολεως, ὑποβαλόντα πρὸς εὐλογίαν τῇ Α. Θ. Π. δύο συγγράμματα δόκιμα εἰς τὸν σπουδαῖον τοῦτον κλάδον τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης ἀναφερόμενα, διεβιδάσθησαν διὰ πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς ἢ τε πατριαρχικῆς εὐαρέσκεια ἐπὶ ταῖς ἐμβριθέσιν αὐτοῦ μελέταις καὶ αἱ εὐχαὶ ὑπὲρ ἀπροσκόπτου συνεχίσεως αὐτῶν—Ἐπίσης ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐγγράφως νύξατο τὰ δέοντα τῷ πανοσιολογιστῇ ἡγούμενῳ Γιολάνου κ. Δοσιθέῳ Γεωργέσκου, ὑποβαλόντι εὐλαβῶς ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς διὰ γράμματος σὺν ταῖς νῦν εὐχαῖς καὶ τὴν ἐκφρασιν τοῦ σεβασμοῦ αὐτοῦ. Ἡ Α. Θ. Π. ἀπέστειλε τῷ πανοσιολογιστῇ κ. Δοσιθέῳ καὶ τὴν ἱερὰν εἰκόνα τῆς Παμμακαρίστου Θεοτόκου, πιστὸν ἀντίγραφον τῆς ἐνταῦθα, εἰς σκέπην καὶ εὐλογίαν διηνεκῶς τῆς ἱερᾶς μονῆς Γιολάνου.

Τιμητικαὶ διακρίσεις.—ὑπὸ τοῦ μεγαλειότητος αὐτοκράτορος τῆς Ἀθηνῶν ἀπενεμήθη τὸ παράσημον τοῦ Ἀστέρος τῆς τιμῆς τῆς Αἰθιοπίας Γ' τάξεως τῷ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσύγκελλῳ κ. Καλλινίκῳ καὶ τῷ Α' γραμματεῖ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου καὶ διδάκτορι τὰ νομικὰ κ. Π. Δ. Νικολοπούλῳ.

Ὄνοματικαὶ ἐορταί.—Τῇ παρασκευῇ, 6 ἀρξαμένου, μνήμη τῆς ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίσεως τοῦ Κυρίου. ἡρμύνευσεν τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς τῷ ἐορτάζοντι ἱατρῷ κ. Ἰορδάνῃ Τζεράχογλου ὁ ἱερολογ. τριτεύων κ. Ἀθηναγόρας — τῷ σαββάτῳ,

7 ἀρξαμένου, ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῷ τὴν ὀνοματικὴν ἐορτὴν αὐτοῦ ἄγοντι πανιερ. μητροπολίτῃ Κασσανδρείας κ. Ἰωάννῃ· νύξατο δὲ τὰ δέοντα τηλεγραφικῶς μὲν τῷ Ἰψ. ἡγεμόνι τῆς Σάμου Ἰωάννῃ Βιθυνῷ ἐφέντη καὶ τῷ ἐν τῇ νήσῳ Ἀντιγόνῃ κατοικοῦντι κ. Ἰωάννῃ Χλωρῷ, διευθυντῇ τοῦ πατριαρχ. γραφείου τῆς τουρκικῆς ἀλληλογραφίας — διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσύγκελλου τῷ ἐξοχ. πρεσβευτῇ τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰωάννῃ Γρυπάρῃ, καὶ τῷ ἐξ. Ἰωάννῃ βέν Ἰωαννίδῃ—διὰ τοῦ Μ. ἀρχidiaκόνου τοῖς κκ. Ἰωάννῃ Χότζῃ ἐφέντη, Ἰω. Μαμοπούλῳ ἐφέντη, Ἰ. Τανταλίδῃ, Ἰ. Χαριτωνίδῃ, Ἰ. Καστέλῃ καὶ Ἰ. Κ. Ἡλιάσκῳ — διὰ τοῦ δευτερεύοντος τῷ ἐν Μακρίκιοι παροικοῦντι κ. Ἰ. Σταυρίδῃ, διευθυντῇ τοῦ πατριαρχικοῦ πρωτοκόλλου — καὶ διὰ τοῦ τριτεύοντος τοῖς κκ. Ἰ. Θ. Πολυζέτῃ, Ἰ. Ποταμιανῷ καὶ Ἰ. Κωνσταντινίδῃ (ἐν Φαναρίῳ)—προχθὲς δὲ, 11, τῷ ἐνδοξ. Θεοδοσίῳ Θεοδοσιάδῃ ἐφέντη.

Ἐπισκέψεις.—Τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ, μετὰ μεσημβρίαν, ἡ Α. Θ. Π. μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τῶν μελῶν τῆς ἀθηνῶν πρεσβείας, τῇ δὲ κυριακῇ εἰς ἐπίσκεψιν τῆς Α. ἐξ. τοῦ διευθυντοῦ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Χαμδῇ βέν, τοῦ ἐξ. Ἰωάννου Β. Ἰωαννίδου βέν καὶ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου κ. Ἰ. Κ. Χατζοπούλου. Ἐπεσκέψατο δὲ κατ'οἶκον τὸν ἐξοχ. ἀρχιμεταφράστην τῶν Ἀνακτόρων Ἀλέξ. Καραθεοδωρῇ πασᾶν καὶ τὸν ἐρίτιμον κ. Ἰ. Μ. Σταύρου.

Ἀθηνῶν ἀποστολή.—Τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ πρὸς ἐσπέρας, ἡ Α. Ἐξ. ὁ στρατηγὸς Μασάσια μετὰ τοῦ ἰδιαίτερου γραμματέως τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ἀθηνῶν ἐνδοξ. Ἀτο Χάιλε Μαριάμ ἐπεσκέψαντο τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ἀποχαιρετίσαντες αὐτὸν ἐπὶ τῇ εἰς τὴν γενέτειραν αὐτῶν ἐπανόδῳ. Τοὺς ἀθηνῶν ἀπεσταλμένους ἐπὶ μὲν ταῖς ἐορταῖς ἐπεσκέψατο, κατ' ἐντολὴν πατριαρχικὴν, ὁ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσύγκελλος, ἐπὶ δὲ τῇ ἀναχωρήσει αὐτῶν, ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π., ὁ Μ. πρωτέκδικος τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ Α' γραμματεὺς τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου κ. Π. Δ. Νικολόπουλος.

Ἑκκλησιαστικὴ Μουσική.—Κατὰ τὴν ἐν Ἀθῆναις μουσικὴν ἐφημερίδα «Φόρμιγγα», ἥς ἄρτι ἐλάβομεν τὸ φύλλον τῆς 15—31 δεκεμβρίου (διπλοῦν), τῇ 4 δεκεμβρίου, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις

πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, πανηγυρικῶς ἐτελέσθη ἐν τῷ μνηστροφικῷ ναῷ Ἀθηνῶν ἡ θεία λειτουργία, παρισταμένων πάντων σχεδὸν τῶν ἐν Ἀθήναις ἱεροψαλτῶν καὶ χοροστατούντων τοῦ σεβασμ. μνηστροπολίτου— Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς καλλίστης ταύτης ἐφημερίδος ἐκδίδονται τὰ ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους ἀδόμητα «κάλανδα» μετὰ τῆς παρασημαντικῆς αὐτῶν, ἰδίᾳ τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Τήνῳ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Σκιάθῳ — δημοσιεύονται δὲ καὶ καλαὶ τινες διατριβαί, μουσικῶν τε καὶ μὴ τοιούτων, ὡς καὶ προσωπογραφίαι, ὧν τινες τὸ δευτερον ἦδη κοσμοῦσι τὴν «Φόρμιγγα».

Ἅγιον Ὅρος— Πρὸς τὴν ἱερὰν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἀθῶ νέον ἀπεστάλη γράμμα, συνιστῶν ἐξ ἐκκλησιαστικῆς ἀξιοχρέου προνοίας τῇ Κοινότητι ἵνα ἐν πνεύματι φιλαδελφείας ἐπιληφθῇ τῆς ἐξομαλίσεως τῆς μετὰ τὴν ἱερὰς μονῆς Μεγίστης Λαύρας καὶ τῆς ὑποτελοῦς αὐτῇ σκῆτης τῆς Ἁγίας Ἀννης περὶ φόρων διαφορᾶς, ὑπ' ὅψιν λαμβάνουσα καὶ τὴν νέαν αἰτήσιν τῶν σκητιωτῶν παράπονα διατυπούντων ἐπὶ τῇ παρατάσει τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ ζητήματος τούτου, καὶ τινὰ ἐγγραφα ἐξωθεν παρεισαχθέντα.

Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες.— Περιῦλθεν εἰς χεῖρας ἡμῶν ὁ πρῶτος ἀριθμὸς μικροῦ περιοδικοῦ, τίτλον φέροντος «Ἀστὴρ», ἐν Πάτραις ἐκδομένου εἰς τὸ σχῆμα τῆς «Θρησκευτικῆς Ἠχοῦς». Περιέχει κατάλληλα διὰ τὸν ὀρθόδοξον λαὸν ἀναγνώσματα, ἡ δὲ συνδρομὴ αὐτοῦ ὀρίσθη λίαν εὐτελής, προσιτὴ παντὶ βαλάντιῳ. Εὐχόμενοι εὐδοκίμωσιν εἰς τε τὸν «Ἀστὴρα» καὶ εἰς πᾶν ἠθικοθρησκευτικὸν περιοδικόν, συνιστῶμεν τοῖς φερεπόντοις αὐτῶν διευθυνταῖς, ἵνα μὴ παύσωσι συλλέγοντες καὶ δημοσιεύοντες πᾶσαν δόκιμον παράδοσιν καὶ πᾶν ἐπίσημον παλαιὸν ἐγγραφὸν περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῶν Πατρῶν καὶ τῶν πέριξ ἐπαρχιῶν, καθιστῶντες οὕτω τὰ τοιαῦτα περιοδικὰ οὐχὶ ἀγώνισμα εἰς τὸ παραχρῆμα, ἀλλὰ κτῆμα ἐς αἰ.

Παιδευτικὴ εἰκοσιπενταετηρίς.— Ἐνεκα πλησμονῆς τῆς ὕλης ἀναβάλλομεν τὸν λόγον περὶ τῆς πανηγυρικῶς διεξαχθείσης εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ ἑλλογίμου γυμνασιάρχου κ. Χρήστου Χατζηχρήστου, δημοσιεύοντες ἀμέσως Ἀ' τὸ πρὸς αὐτὸν ἀποσταλὲν ἐπὶ τούτῳ πατριαρχι-

κὸν πιττάκιον, Β' τὴν τοῦ πατριαρχικοῦ κατὰ τὴν πανήγυριν ταύτην ἀντιπροσώπου ἱερολογ. δευτερεύοντος κ. Ἱεροθέου προσφώνησιν πρὸς τὸν ἑορτάζοντα.

ΙΩΑΚΕΙΜ ἐλέω Θεοῦ κτλ.

ἀριθμ. 66.

Ἐλλογιμώτατε κ. Χρ. Χατζηχρήστου Τῆς πολυπληθοῦς χορείας τῶν μαθητῶν τῆς λίαν ἡμῖν περὶ σπουδαστοῦ αὐτῆς ἑλλογιμότητος φαιδρὰν συγκροτοῦσης σήμερον ὁμήγυριν ἐφ' ἑορτασμῷ συμπληρουμένης εἰκοστῆς καὶ πέμπτῃς ἀμφιτηρίδος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐντίμου αὐτῆς σταδίου ὡς διδασκάλου ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Γένει, ἀσμένως τοιαύτης πνευματικῆς μετέχοντες συγκεντρώσεως, προαγόμεθα τὰς μητρικὰς εὐλογίας τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διαβιάσαι ἐπὶ τὴν πολὺν κορυφὴν τῆς αὐτῆς ἑλλογιμότητος, δικαίως τε ἐπιστέφαι ταύτην ἐπαίνους καὶ ἐγκωμίοις, ἀνθ' ὧν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον εἰργάσατο, ζῆλον διάπυρον καὶ φερεπονίαν ἀκατάβλητον διαρκῶς ἐνασκούσα ἐν τῷ ἱερῷ ἔργῳ τῆς κατὰ τὴν σοφίαν καὶ τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων ἡμῶν παιδεύσεως καὶ διαπλάσεως τῆς ὁμογενοῦς νεότητος, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν γένει μορφωτικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ φιλολογικῆς ἐν ἡμῖν δράσεως, καρπύως ἐν τοῖς πρώτοις συναντιλαμβανομένη, οὕτω δὲ φερεπονίας μὲν παράδειγμα προβαλλομένη ἑαυτὴν τοῖς μαθηταῖς, μέλος δ' ἀναδεικνυμένη τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας κοινωφελέστατον. Διὸ εἰς ἐνδειξὴν τῶν εὐλογιῶν καὶ τῶν εὐχαριστιῶν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῖς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ πολυχρονίοις μόχθοις τῆς αὐτῆς ἑλλογιμότητος δωροῦμενοι αὐτῇ ἱερὰν εἰκόνα τὴν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἱστορίαν συνεπιφέρουσαν καὶ τὴν ἄρτι ἐκ τῶν πιεστηρίων τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχ. Τυπογραφείου ἐξεληθούσαν Συλλογὴν τῶν Πατριαρχικῶν Ἐγγράφων, δεόμεθα συνάμα τοῦ χαριτοδότου Θεοῦ ἵνα ἐνισχύῃ αὐτὴν ἐν τῷ ἑθνωφελεί ἔργῳ, καταξιώσῃ δ' ἑορτάσαι καὶ δευτέραν ὁμοίαν πανήγυριν ἐν ἀδιαπτύτῳ ὕψει καὶ ψυχικῇ εὐφροσύνῃ. Ἀμήν.

ἀγστ'. Ἰανουαρίου 8.

† ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ διάπυρος εὐχέτης

Ἐλλογιμώτατε καὶ σεβαστὲ γυμνασιάρχα,

Ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τιμῶσα πάντοτε τὴν ἀρετὴν, τὴν ἰκανότητα, τὴν εἰς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσιν καὶ τὴν πιστὴν αὐτοῦ ἐκπλήρωσιν, εὐφρόσυνος ἤκουσε τὴν συμπλήρωσιν εἰκοσιπενταετοῦς εὐδοκίμου καὶ καλλικάρπου δράσεως τῆς σῆς ἑλλογιμότητος ἐν τῷ σταδίῳ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς παιδείας ὡς καὶ τὸν σημερινὸν πανηγυρικὸν ἑορτασμὸν αὐτῆς. Ἡ ἰδέα, τὴν ὁποίαν ἡ σὴ ἑλλογιμότης ἠθέλησεν ἵνα πραγματοποιήσῃ διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ὑπὸ τὴν συνετὴν αὐτῆς διευθύνσιν ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὅλην λειτουργούντος λυκείου, πληρέστατα ἐπιτυχοῦσα, ἀπέδωκε τῇ κοινωνίᾳ ἀγλαοὺς καρποὺς

ἐφ' ᾧ καὶ δικαίως αὕτη διὰ τῆς ἐκδηλουμένης τιμῆς καὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ ἔργου αὐτῆς ἐξάρσεως ἀπολαύει τοῦ προσήκοντος ἐπαίνου. Ἐπὶ τῇ εὐχαρίστῳ ταύτῃ εὐκαιρίᾳ καὶ ἡ Α. Θ. Π. ὁ πανσέβαστος καὶ προσκυνητὸς ἡμῶν δεσπότης καὶ πατριάρχης, παρ' οὗ λαβὼν ἐντολὴν παρίσταται ἐνταῦθα, συγκαίρων σοι, δωρεῖται τῇ σὴ πόλιν ἑλλογιμότητι εἰκόνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗ τὸ ὄνομα φέρει, πανομοιότυπον τῆς ἐν τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ ἱεραρχίας τοιαύτης καὶ ἐπεξεργασμένην ἐπὶ τεμαχίου σανίδος ἐκ τῆς ἱερᾶς ἐκείνης λάρνακος, ἐν ᾗ ἐπὶ πολλὰς δεκάδας ἐτῶν ἦν ἀποτιθεμένον τὸ ἱερὸν λείψανον τῆς ἀγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, εὐχόμενός σοι ἵνα ἡ χάρις τοῦ ἐξεικονιζομένου ἐνισχύῃ καὶ ἐνδυναμοῖ σε εἰς ἐξακολουθήσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἐπαινετοῦ ἀγῶνος, ὃν μετὰ ζήλου καὶ φερεπονίας παραδειγματικῆς ἀνέλαβες ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας πρὸς προαγωγὴν ἠθικὴν τῆς ὁμογενοῦς νεολαίας. Ἡ τιμὴ σοὶ εἶνε δικαία, ἀφοῦ μιμητὴς τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξας καὶ ἐκ τῆς ὑπ' αὐτοῦ διδαχθείσης ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον κινούμενος ἐπραξας ὅσα μέχρι τοῦδε ἐν τῇ ἐκπαιδευτικῇ σου δράσει.

Τοῖς σεβασμ. ἀρχιερεῦσιν ἀπεστάλην Σημείωμα περιέχον ὁδηγίας περὶ τῆς τηρητέας ὑπ' αὐτῶν πορείας ἐν τῇ ζητήσει ἀδειῶν οἰκοδομῆς ναῶν καὶ σχολείων, χρόνον ἐκδόσεως φέρον 9 ἰανουαρίου 1906, ἔχον δ' οὕτω :

Παρατηρήσεως γενομένης ἀρμοδίως ὅτι συχνάκις αἱ ἐν τοῖς περὶ ἀνεγέρσεως ἐκκλησιῶν καὶ σχολῶν σχετικοὶς πατριαρχικοῖς τακτικοῖς ἀνταποκρίσεις τῶν ἀνεγερθησομένων κτιρίων οὐ συμφωνοῦσι πρὸς τὰς διαστάσεις, ἃς ἀναφέρουσιν ἀκολούθως οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἱστιλαμίων ἀποστελλόμενοι μαζβατάδες τῶν Διοικ. Συμβουλίων, ἐκ δὲ τῶν σχεδίων, ὡς ἔχουσι, δυσχερῶς κατανοοῦνται αἱ διαστάσεις τῶν κτιρίων, πρὸς δὲ ὅτι οὐ μικρὴν σύγχυσιν προξενεῖ καὶ ἡ ὁτιομένη εἰς πῆχεις, ἄλλοτε δὲ εἰς μέτρα ἐγγραφῇ τῶν διαστάσεων, ἐξ ὧν ἀπάντων προκαλοῦνται ἀνταποκρίσεις ἐπιφέρονται μικροτάτας χρονοτριβὰς, καθ' ὑπόδειξιν τοῦ οἰκείου κυβερνητικοῦ τμήματος, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς σχετικῆς διεκπεραιώσεως ἐν τοῖς γραφείοις τοῖς ἐντεταλμένοις τὴν λεπτομερῆ ἐξέλεγχιν τοῦ μηχανικοῦ μέρους καὶ πρόληψιν τῶν χρονοτριβῶν, προαγόμεθα

διὰ τοῦ παρόντος συστήσαι, συνοδικῇ διαγνώμῃ, ὅπως ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν τὰ σχέδια ἐκπονούντων ἀρχιτεκτόνων, ἵνα ἐν μιᾷ ἄκρῃ τοῦ σχεδίου συνοψίζωσι δι' ἀριθμῶν ὀρίζοντες τὸ ὀλικὸν μήκος, πλάτος καὶ ὕψος τῆς ἀνεγερθησομένης οἰκοδομῆς, ἅμα δὲ ὑπὸ τῶν ἀγίων ἀρχιερέων ἢ τῶν ἀρχιερατικῶν ἐπιτρόπων ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ καὶ τῶν κυβερνητικῶν μηχανικῶν, παρ' ὧν τὰ διοικ. συμβούλια λαμβάνουσι τὰ σχέδια πρὸς ἐκδοσιν τῶν ἀπαιτουμένων μαζβατάδων, ὅπως καὶ οὗτοι ὁμοίαν διασάφησιν προσθέτωσιν εἰς τὰ οὕτω κυβερνητικῶς γραφόμενα σχέδια. Ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ ταύτῃ ἐπαναλαμβάνομεν καὶ αὖθις τὴν σύστασιν ὅπως καταβάλληται ἄκρα φροντίς καὶ προσοχὴ ἵνα οἱ συντασσόμενοι μαζβατάδες τῶν Διοικ. Συμβουλίων περιέχουσιν ἀκριβῆ καὶ κατηγορηματικὴν ἀπάντησιν εἰς πάσας ἀνεξαιρέτως τὰς ἐν τῷ ἱστιλαμίῳ, ὡς ἔθος, ὀριζόμενας ἐξ ακριβῶσεως καὶ μάλιστα τὰς ἀφορώσας εἰς τὸ εἶδος τῆς γῆς, συμπληρουμένων, ὡς ἂν δεήσει, καὶ τῶν τύπων καθορισμοῦ τοῦ ἰδῆ ἢ μπεδέλ οὗρ, ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῶν γαιῶν, δι' ἀπόφασιν τῶν ἱεροδικείων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ὁ ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου ἐνταῦθα πανοσιολογ. ἀρχιμανδρίτης κ. Γλυκερίος ἐπέστρεψεν ἐξ Ἱεροσολύμων τῇ δευτέρᾳ.

Σταυρὸς τοῦ Παναγίου Τάφου.— Ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου πατριαρχοῦ Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανοῦ ἀπενεμήθη ὁ σταυρὸς τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς τὸν Α' γραμματέα τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου καὶ Μ. πρωτεύδικον τῆς Μ. Ἐκκλησίας κ. Π. Δ. Νικολόπουλον, ἀμειβομένης οὕτω τῆς χρηστότητος τοῦ χαρκατῆρος καὶ τῆς εἰς τὸ καθῆκον ἀφοσιώσεως τοῦ ἀνωτέρου τούτου πατριαρχικοῦ ὑπαλλήλου.— Τὸν σταυρὸν τοῦτον ἐπίσης ἀπένειμεν ἡ Α. Σεβ. Μ. καὶ τῷ συναδέλφῳ ἐνδοξ. Δ. Σωφρονιάδῃ ἐφέντῃ, διαχειριστῇ τῆς ἐφημερίδος «Κωνσταντινουπόλεως», πρόθυμον ἐκυτὸν πάντοτε παρεχομένῳ εἰς ὑποστήριξιν παντὸς ἀγαθοῦ καὶ κοινωφελοῦς σκοποῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ἐπιστολὴ ἐκ Μόσχας, ἀπὸ 3 ἰανουαρίου, μεταδίδωσιν ἡμῖν τὰ ἑξῆς.

Ἐκ Πετροπόλεως διεβιβάσθη τηλεγραφικῶς σήμερον ἡ ἐξῆς ἐπίσημος ἀνακοίνωσις ἀφορῶσα εἰς τὴν

μελετωμένην ἀπὸ πέρυσι σύγκλησιν μεγάλῃς τοπικῆς Συνόδου, περὶ ἧς ἐπανειλημμένως ἐγράψαμεν. «Ἡ Α. Α. Μ. εὐηρεστήθη νὰ προσκαλέσῃ εἰς Τσάρκοε-Σελὸ τοὺς παρὰ τῇ ἁγιοτάτῃ Συνόδῳ παρουσιάζοντας ἀνωτέρους ἱεράρχας, τοὺς μητροπολίτας Πετροπόλεως κ. Ἀντώνιον, Μόσχας κ. Βλαδίμηρον καὶ Κιέβου κ. Φλαβιανόν, ὅπως ἀνακοινώσῃ αὐτοῖς εὐθέως τὰς αὐτοκρατορικὰς αὐτοῦ βλέψεις ἐπὶ τῇ προκειμένῃ συγκλήσει Συνόδου τῆς ὅλης Ρωσικῆς Ἐκκλησίας. Πληροφορηθεὶς παρὰ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν τὸ σημεῖον, εἰς ὃ διατελοῦσιν αἱ μέχρι τοῦδε γενομέναι προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι πρὸς ἐπιτυχὴ τῆς Συνόδου σύγκλησιν αἱ καὶ κόπον καὶ χρόνον ἀπαιτοῦσαι, ἡδόκησεν ἡ Α. Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ νὰ δηλώσῃ ὅτι, ἀφοῦ διεπιστώθη νῦν ὅτι διεσχεύθησαν αἱ θρησκευτικαὶ καὶ ἠθικαὶ ἀρχαί, τὸ ἔργον τῆς διαρρυθμίσεως τῆς ὀρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, φρουροῦ καὶ θεματοφύλακος τῆς αἰωνίας χριστιανικῆς ἀληθείας καὶ εὐσεβείας, παρουσιάζεται ὡς ἔργον οὐδεμίαν ἀναβολὴν ἐπιδεχόμενον. Ἐνεκα τῶν λόγων τούτων ἡ Α. Α. Μ. ἡδόκησε νὰ συστήσῃ ἰδιαίτερον ὅλως προσοχὴν καὶ ἐνέργειαν εἰς ἐκτέλεσιν παντός, ὅπερ ἀπαιτεῖται πρὸς σύγκλησιν τῆς Συνόδου ἐν λίαν προσεχὲι χρόνῳ. Συνωδὰ τῇ ὑψηλῇ θελήσει, ἡ Ἁγιοτάτη Διοικοῦσα Σύνοδος, ἐκτὸς τῶν ἐκ μέρους αὐτῆς δοθεισῶν μέχρι τοῦδε διαταγῶν, προέτεινε, διὰ τὴν προκαταρκτικὴν συζήτησιν, ἐπὶ τῇ βῆσει πασῶν τῶν ὑπαρχουσῶν πληροφοριῶν, τὸς τῶν προορισθέντων ἤδη πρὸς συζήτησιν ἐπὶ Συνόδου, ὅσῳ καὶ τῶν ἀνακινηθέντων νεωστὶ ζητημάτων, ἵνα καθιερῶνται παρὰ τῇ Ἁγιοτάτῃ Συνόδῳ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ νέου ἔτους ἰδιαίτερη ἐπιτροπία ἀποτελουμένη ἐξ ἀντιπροσώπων τῆς ἱεραρχίας καὶ ἐτέρων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, γνωστῶν διὰ τὰ ἐπιστημονικὰ αὐτῶν ἔργα, καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ θεολογικὰς αὐτῶν γνώσεις ἐπὶ τῆς ἱστορίας, τοῦ κανονικοῦ δικαίου καὶ τῆς πράξεως τῆς Ἐκκλησίας». — Μετὰ τὰ ἀνωτέρω ταῦτα, ἡ Α. Α. Μ. ἡδόκησε ν' ἀπευθύνῃ τῇ 27 δεκεμβρίου πρὸς τὸ προεδρεῦον μέλος τῆς Ἁγιοτάτης Διοικούσης Συνόδου τὸν σεβασμ. μητροπολίτην Πετροπόλεως κ. Ἀντώνιον τὸ ἐξῆς ἔγγραφον, ἰδιόχειρον.

«Υψηλοπανιερώτατε· Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ἁγιοτάτης Συνόδου, ἐν ἑαρι τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ἀνήνεγκεν ἔμοι τὴν ἀνάγκην τῆς συγκλήσεως ἐκτάκτου τοπικῆς Ρωσικῆς Συνόδου πρὸς διαρρύθμισιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Τὰ ἐν τῇ Ἀπῳ Ἀνατολῇ δυσάρεστα γεγονότα δὲν μοι ἐπέτρεψαν τότε νὰ ἐκπληρώσω τὸν ἀγαθὸν τοῦτον σκοπόν. Ἡδὴ ὅμως θεωρῶ καθ' ὁλοκληρίαν κατὰ λῆλον ἵνα ἐπενεχθῶσι μεταρρυθμίσεις τινὲς ἐν τῷ ὀργανισμῷ τῆς Ἐκκλησίας τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶν ἀσειων τῶν οἰκουμενικῶν κανόνων, εἰς κρείττονα τῆς ὀρθο-

δοξίας ἐδραίωσιν. Ἐφ' ᾧ καὶ προτείνω ὑμῖν, δέσποτα, ἵνα μετὰ τῶν μητροπολιτῶν Μόσχας Βλαδίμηρου καὶ Κιέβου Φλαβιανοῦ ὀρίσητε τὸν χρόνον τῆς συγκλήσεως τῆς ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας τέκνων προσδοκωμένης. Ἀνατίθημι ἑμαυτὸν ταῖς ὑμετέραις εὐχαῖς. ΝΙΚΟΛΑΟΣ».

Μετ' αἰσθήματος μεγίστης εὐγνωμοσύνης ὑπ' ὅσιν λαβόντες τὴν ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ τούτῳ γράμματι διατυπωθεῖσαν ὑψηλὴν θέλησιν οἱ σεβασμ. οὔτοι ἱεράρχαι ἀπεφάσισαν νὰ προβῶσιν εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ χρόνου ἐκείνου, ὅστις δύναται νὰ ὑποδειχθῇ διὰ τὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης Συνόδου σύγκλησιν κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος 1906, ἐν σχέσει πρὸς τὸν βαθμὸν τῶν ἐπὶ τούτῳ προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μητρόπολις Ἀθηνῶν.— Κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν καὶ διὰ τοῦ τύπου στατιστικὴν, τὸ μητροπολιτικὸν ἐν Πειραιεὶ γραφεῖον ἐξέδωκε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1905 ἀδείας γάμου 525—ἐγεννήθησαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1950 καὶ ἀπεβίωσαν 1584, ὧν βρέφη καὶ παιδὶς 750.

Κύριγμα.— Κατὰ τὸν «Ἱερὸν Σύνδεσμον» Ἀθηνῶν, ποιούμενον προσθήκην εἰς τὰ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα περὶ κηρύγματος τοῦ θεοῦ λόγου ἐν Ἀθήναις, κηρύττουσι τακτικῶς ἐν τοῖς ναοῖς τῆς πρωτευούσης ταύτης καὶ οἱ αἰδεσ. ἱερεῖς κκ. Ἀντ. Μιχαηλίδης ἐν τῷ τῆς Χρυσοσπηλιωτίσσης καὶ Χρυσάνθος Ἀντωνιάδης ἐν τῷ τῶν Ἀγίων Θεοδώρων.

Ἱεροκηρύκων κατάλογον τῶν ἐν Ἑλλάδι κηρυτόντων θέλομεν δημοσιεύσει ἐν προσεχὲι τεύχει τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

«Ἡ φθινοπωρινὴ περίοδος τῶν συνεδριάσεων τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἤρξατο τὴν 12 ὁκτωβρίου 1905. Μετὰ τὴν ἱερὰν τελετὴν ἐν τῇ ἱερᾷ μητροπόλει, ἡ συνεδρίασις ἤρξατο ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἱ. Συνόδου διὰ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος πρὸς τὸν κ. Ἱ. Γκραδιστιάνον, ὑπουργὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως προσωρινῶς. Μετὰ τὴν ἀναγνώσιν καὶ ἐπιδόχῃ μισίαν τῶν πρακτικῶν τῆς τελευταίας συνοδικῆς ἀρινῆς περιόδου, ἐγένοντο τινες ἀνακοινώσεις, καὶ ἐξελέγησαν διάφοροι ἐπιτροπαί. Ἡ Α. σεβ. ὁ μητροπολίτης πριμάτος, ὁ πρόεδρος τῆς ἱερᾶς Συνόδου, κατέστησε γνωστὸν, ὅτι ἔλαβεν ἐπιστολὴν ἐκ μέρους τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τῆς ὁποίας παρκαπονεῖται ὅτι ὁ πανιε-

ρώτατος ἐπίσκοπος τοῦ Κάτω Δουνάβεως ἔστειλε δύο ρωμούνους ἱερεῖς ἐκ Κωνσταντίας ἵνα εὐλογήσωσιν γάμον ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ρουμανικῇ Πρεσβείᾳ, καὶ ὅτι εἰς πανιερώτατος ἀρχιερεὺς, μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου, προήδρευσε δημοσίας τινὸς συνελεύσεως, ἐν ᾗ τὸ πατριαρχικὸν ἄζωμα προσεβλήθη.

Ἡ ἱερὰ Σύνοδος, συμφωνοῦντος καὶ τοῦ προσωρινῶς ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἀπεφάσισε ν' ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπομένης προτάσεως, γενομένης ὑπὸ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Μολδαβίας καὶ Σουτσιάβας κ. Παρθενίου, ἐχούσης οὕτως: Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἀποφασίζει νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῆς Α. Παναγιότητος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου τῆς ὑπ' ἀριθ. 4666, ὅτι, ἀκροασθεῖσα λέξιν πρὸς λέξιν τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς, ὀριστικῶς ἀπεφάσισεν ὅπως ἐμμεῖνῃ ἀκλόνητος, βασιζομένη ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαχόμενων τοῦ 8 ἄρθρου τοῦ νόμου περὶ τοῦ κατὰστατικοῦ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ λέγοντος: «Ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῆς ἀγίας αὐτοκεφαλῆς ὀρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, οὗσης μέλος τῆς ἀγίας οἰκουμενικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς κατὰ Ἀνατολὴν, ἥς κεφαλὴ ἐστὶν αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, τηρεῖ καὶ τηρήσει τὴν ἐνότητα ὑπὸ τὴν ἐποψὶν δογμάτων καὶ κανόνων οἰκουμενικῶν μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πασῶν τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.—Ἐπίσης τηρήσει τὴν διοικητικὴν, πειθαρχικὴν καὶ ἐθνικὴν ἐνότητα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς ἐν τῷ ρουμανικῷ κράτει περιλαμβανομένης». Τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐπιβεβαιούντος τὰ συστατικὰ τῆς αὐτοκεφαλῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ ζητήματι τῆς πειθαρχίας τοῦ ρουμανικοῦ κλήρου, ἐπὶ ταῖς βάσεσι ταύταις συντεθήσεται ἡ ἀπάντησις, ἣν ποιήσεται ἡ ἱερὰ Σύνοδος εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῆς Α. Παναγιότητος, δι' ἧς ἐξελέγη ἐπιτροπεία ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπάντησεως.—Ἡ ἀπάντησις, συνταχθεῖσα καὶ ὑποβληθεῖσα τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ, ἐπεδοκιμάσθη ἐν ὁμοθυμῇ ὑπ' αὐτῆς».

Ταῦτα παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς ἐπισήμου «Ρουμανικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας», ἐκδόσεως ἐν φυλλάδιῳ τοῦ μηνὸς ὁκτωβρίου τοῦ λήξαντος ἔτους, (σελ. 799) καὶ ὃ φυλλάδιον περιῆλθε βραδύτερον εἰς χεῖρας ἡμῶν.

* *

Ἐν τῷ αὐτῷ φυλλάδιῳ, ὑπὸ τὸν τίτλον **Μία γνώμη**, ἀναγινώσκομεν τὰ παρὰ πόδας ταῦτα:

«Ἡ Ἐπιθεώρησις τῆς Μακεδονίας», διαγελοῦσα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διδάκτορος κ. Λεοντίου, δημοσιεύει μικρὸν ἄρθρον, ἀποσταλὲν ἐκ μέρους τινὸς τῶν ἡμετέρων διακεκριμένων θεολόγων. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐν λόγῳ

θεολόγος εἶναι ὁ κ. Ἱ. Κορνόγιου καθηγητὴς τῆς θεολογίας, ἀναδημοσιεύομεν καὶ ἡμεῖς τοῦτο, καθὼς περιλαμβάνον θεωρίας, αἵτινες πρέπει νὰ ᾧσι γνωσταί. Ἐν μεταφράσει συνοπτικῇ τὸ ἄρθρον, οὐχὶ μικρὸν, ὡς λέγει, ζητεῖ νὰ ἀποδείξῃ «ὅτι τὸ Μακεδονο-ρωμουνικὸν ζήτημα ἔπρεπε νὰ διαπραγματευθῇ ἐπιδιδόνον τὴν λύσιν αὐτοῦ οὐχὶ μόνον τὸ Κράτος, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας. Τὸ Πατριαρχεῖον, ὡς φρονεῖ ὁ διατριβογράφος, διεφωτίσθη οὐχὶ ἐπαρκῶς περὶ τίνος πρόκειται. Εἴπερ ὅμως ἐμεσολάβει πρὸς τοῦτο ἡ Σύνοδος τῆς ρουμανικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἔδιδεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον νὰ ἐννοήσῃ καλῶς ὅτι περὶ οὐδενὸς ἑτέρου πρόκειται, εἰ μὴ περὶ τοῦ χορηγηθῆναι τὴν ἀδειαν εἰς τὸν λαόν, παρ' ᾧ ἀφυπνίσθη τὸ αἶσθημα τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, ἵνα λατρεύῃ τὸν Θεὸν ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ τῇ ρουμανικῇ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι ἡθέλον μένει οὗτοι ὑποτασσόμενοι ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς τέως ἐπισκόπους, τοὺς μητροπολίτας καὶ τὸ Πατριαρχεῖον αὐτῶν, τοῦτο μόνον ἴδιον θέλοντες νὰ ἔχωσιν, ὅπως «ἐν ταῖς ἐκκλησίαις αὐτῶν ἡ τεταγμένη κανονικὴ ἀρχὴ χειροτονῇ καὶ ὀνομάζῃ ἱερεῖς ρωμούνους», ἡ λύσις τοῦ ζητήματος ἡθέλεν εἶναι διάφορος· εἰ καὶ τὸ ζήτημα δ' ἔρρασεν εἰς βαθμὸν ὀξὺν, ἀλλὰ πάντοτε μένει καιρὸς πρὸς τοῦτο. Ἐλπίζομεν, ἐπιλέγει, ὅτι καταβληθήσεται προσπάθεια ὅπως ἡ λύσις τοῦ ζητήματος ἐπιζητηθῇ καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΕΝ ΤΗ ΔΙΑΣΠΟΡΑ

Ἑλληνικὴ κοινότης Λύνης.— Τῇ 24 δεκεμβρίου λήξαντος ἀφίκετο εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ κατηνύνηται ἀμέσως εἰς τὴν πόλιν Λύνην τῆς πολιτείας Μασσαχουσέτης ὁ προϋστάμενος τῆς ἐν αὐτῇ ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου παροικίας αἰδεσ. πρεσβύτερος καὶ Β' οἰκονόμος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας κ. Βασίλειος Λαμπρίδης, ὃν ἀφικόμενον εἰς τὴν πόλιν Βοστώνης, περὶ τὴν 11 ὥραν τῆς νυκτός, ὑπεδέξατο ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ὁ ἀξιότιμος πρόεδρος τῆς ἐν Λύνῃ ἐλληνικῆς κοινότητος κ. Γ. Βατσινέας μετὰ τινων μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς κοινότητος.

Τὴν ἐπιούσαν, ἑορτὴν τῆς τοῦ Κυρίου γεννήσεως, ὁ αἰδεσ. προϋστάμενος, καίπερ ἐκ τῶν κόπων μακροῦ πλοῦς καμπτόμενος, ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ κοινοτικῷ ναῷ τοῦ ἀγίου Γεωργίου, ἐν ᾗ παρῆσαν εὐλαβῶς αὐτῆς ἀκροώμενοι περὶ τοὺς ὀκτακοσίους ὁμογενεῖς, ἐν κατανύξει συμπροσευχόμενοι καὶ χαίροντες ὅτι ἡξιοῦντο, μετὰ πάροdon ἐτῶν τινων, ν' ἀκούω-

МЕЧНИКОВА

σιν ἐν τῇ μητρικῇ αὐτῶν γλώσσῃ διεξαγομένης ἱερᾶς λειτουργίας. Ἐν αὐτῇ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὁ ἱερούργων προΐστάμενος ἀπηύθυνε τὰς δεούσας νοθεσίας πρὸς τὰ εὐσεβῆ μέλη τῆς νεοπαγοῦς ταύτης ὀρθοδόξου κοινότητος, ἐξῆρεν ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ τὴν ὑψίστην σημασίαν τῆς στοργῆς καὶ τοῦ πατρικοῦ φίλτρου, τοῦ πληροῦντος τὴν πατρικὴν καρδίαν τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου πρὸς τοὺς μακρὰν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν κέντρου διακείμενους ὁμογενεῖς, ἐξηγήσας τοὺς ἱεροὺς δεσμοὺς τοὺς συνδέοντες πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον πάντας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ δούς τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι ἐφ' ὅσον θέλει μείνει παρ' αὐτοῖς ἐργασθήσεται ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῆς ἰδίᾳς κοινότητος, μακρὰν παντὸς κομματισμοῦ καὶ διακρίσεως ἐπιζημίου.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θείας λειτουργίας, παρουσίασε τοῖς ἐκκλησιασθεῖσι τὴν ἱερὰν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Γεωργίου, δῶρον τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμ. πατριάρχου πρὸς τὸν ναὸν τῆς κοινότητος, δι' ὃ καὶ πολλὰ τοὺς εὐσεβεῖς τούτους ὁμογενεῖς συγκίνησις καὶ ἐνθουσιασμός κατέλαβεν· ἀφορμὴν δ' ἐκ τοῦ ἱεροῦ δώρου λαβοῦσαι καὶ τινες ἐφημερίδες ἀμερικανικαὶ πολλὰ ἔγραψαν ὑπὲρ τε τοῦ ἱεροῦ δώρου καὶ τοῦ σεπτοῦ δωρητοῦ. Κατὰ τὴν ἐκ τοῦ ναοῦ ἔξοδον τοῦ αἵδεσμι. πρεσβυτέρου κ. Λαμπρίδου, πλῆθος ἱκανὸν ἀνέμενεν ὅπως ἴδῃ καὶ τὴν προσωπογραφίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου.

Μετὰ πολλῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων προσηγόρευεν ἡ ἐν Λύνη ὁμογενὴς κοινότης τὴν ἀφίξιν τοῦ νέου προΐσταμένου αὐτῆς, αὕτη δὲ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐξαρσιν τῶν πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον αἰσθημάτων ἀφοσιώσεως καὶ εὐλαθείας καὶ τῆς υἱικῆς στοργῆς πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἀπερὸ μολογοῦσιν αἱ δύο σοβαρὶ ἐλληνικαὶ ἐν Ἀμερικῇ ἐφημερίδες «Ἀτλαντὶς» καὶ «Σημαία», νομίμως τε καὶ λογικῶς ὑποστηρίζουσαι τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξαρτήσεως τῶν ἐν τῷ Νέῳ Κοσμῷ ὁμογενῶν ὀρθοδόξων κοινοτήτων ἀπὸ τῆς ἀγίας τοῦ Χ. Μ. Ἐκκλησίας. Τοιοῦτον δ' ἐπικρατεῖ παρὰ ταῖς ἐλληνικαῖς κοινότησι Λύνη, Λόουελ, Νέας Ὑόρκης, Βοστώνης καὶ ἄλλαις ἴσως φρόνημα, καθ' ἃπερ ἡμῖν ἐπιστέλλουσι, παρὰ πᾶσι δ' ἐκδηλοῦται πνεῦμα κραταιώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ γοήτρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Νῦν, ἀγαστῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἀξιοτίμου προέδρου τῆς ἐν Λύνη κοινότητος κ. Γ. Βατσινέα, γίνεται φροντίς περὶ ἐγκλήρου ἐπιπλώσεως ἀξιοπρεποῦς οἰκήματος πρὸς ἐγκτάστασιν καὶ διαμονὴν τοῦ ἱερέως καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Ἑλληνικὴ κοινότης Ἀγίου Λουδοβίκου.

Προΐστάμενος τῆς ἐν Ἀγίῳ Λουδοβίκῳ τῆς Ἀμερικῆς ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος εἰσῆχθη ὁ τέως ἐν Βοστώνῃ τοιοῦτος αἰδес. οἰκονόμος κ. Π. Φιάμπολις.

Κοινότητες ἀποίμαντοι.— Συνεστήθη ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ταῖς οὐχὶ ὀλίγοις ἐσίν ἐν Ἀμερικῇ ἐλληνικαῖς κοινότησι Μέμφιδος Τενν, καὶ Νάουελλ ὅπως συνεννοῦνται πρὸς ἀλλήλους καθορίσωσι τὰ κατὰ τὴν διατήρησιν κοινοῦ παρ' ἀμφοτέραις ἱερατικῶς προΐσταμένου.

ΗΛΙΚΙΑ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Χάριν τῶν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Πρόοδον» μεταδιδόντων πληροφορίας περὶ ζητημάτων ἐκκλησιαστικῶν, ἀναγκαζόμεθα νὰ συστήσωμεν πολλὴν προσοχὴν τῷ ἐλλογίμῳ διευθυντῇ αὐτῆς ἐν τῇ υἱοθετήσῃ τῶν μεταδιδόμενων αὐτῷ ἐκκλησιαστικῶν εἰδήσεων, διότι περὶ τῶν τοιούτων ἀγγελιοφόρων θέλει σχηματισθῇ δυσάρεστος γνώμη παρὰ τῷ δημοσίῳ.

Ἡ «Πρόοδος» ἔγραψε τῇ δευτέρᾳ ὅτι «κατὰ τὰς πρώτας συνεδριάσεις τῆς ἱερᾶς Συνόδου πρόκειται νὰ πεθῇ ὑπὸ συζήτησιν ἡ ἐκθεσις τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τουρκικοῦ γραφείου καὶ ἀναλόγως τῶν ζητημάτων, ἐξ ὧν τὰ πλεῖστα μένουσιν ἐκκρεμῇ, νὰ γίνωσι σύντονοι ἐνέργειαι. Ἐκ τῶν ζητημάτων τούτων ἐν μὲν χρονολογεῖται ἀπὸ εἰκοσαετίας, τὰ δὲ ἄλλα ἀνήκουσιν εἰς τὴν τελευταίαν πενταετίαν».

Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τουρκικοῦ γραφείου τῶν Πατριαρχείων τὴν ἀδεῶς διαστροφόμενην, ἥτις ζητεῖ νὰ διαφωτίσῃ «εἰς ποῖον ὀνυμείον εὔρηται ἑκαστὸν»—τὸ ζήτημα περὶ νομιμότητος τέκνων ἐμφανίζεται τὴν 21 νοεμβρίου 1898 καὶ κατ' αὐτοῦ διαμαρτύρεται τὸ Πατριαρχεῖον, οὐδεμιᾶς τυχὸν ἀπαντήσεως· τὸ ληξιαρχικὸν συζητεῖται ἀπὸ 5 νοεμβρίου 1900—τὰ περὶ προικὸς—ὑπὸ διαφόρους μορφάς—ἀπὸ 8 νοεμβρίου 1893, ἀπὸ 16 μαρτίου 1894 καὶ 13 ἰουνίου 1897 ὡς καὶ 11 Σεπτεμβρίου 1901—τὸ περὶ ἀδειῶν χορῶν καὶ θεατρικῶν παραστάσεων ὑπὲρ κοινωφελῶν ἰδρυμάτων καὶ σχολείων ἀπὸ τοῦ 1898—καὶ τὰ

περὶ τῶν ἐν Χαλδίᾳ Σταυριωτῶν ἀπὸ σχεδὸν ἐνὸς ἔτους.

Οὐδεὶς ὅμως ἀγνοεῖ ὅτι τὸ ληξιαρχικὸν ἀπαντᾶται ἀπὸ τοῦ φεβρουαρίου τοῦ 1894, ὅτε τῇ 14 τοῦ μηνὸς τούτου γίνεται πατριαρχικὸν τακτικόν (Διονυσίου Ε') —μετ' ὃ οὐδὲν ἀποτελεσμα—τὸ περὶ διαδικασίας ἀρχιερέων ἀπὸ εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν, καθ' ἃ διεξήγετο μετὰξὺ κυβερνήσεως καὶ Πατριαρχείου συζήτησις. Πόσα δ' ἕτερα ζητήματα ἐνεφανίσθησαν καὶ τί ἐπ' αὐτῶν ἐγένετο ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς πατριαρχῶν καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς συνοδικῶν τε καὶ συμβούλων οὐδεὶς δύναται ν' ἀγνοῇ τῶν ἐν Ἀνατολῇ ζώντων καὶ μελετώντων τὴν καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, ἀσύγνωστον δὲ ν' ἀγνοῇ ὁ τὸ δημόσιον ἀναλαμβάνων νὰ διαφωτίζη. Τὰ περὶ τούτων ἔγγραφα ἀπὸ τοῦ 1867 — ὅτε φαίνεται σχηματιζόμενον τὸ περὶ προικὸς ζήτημα — εἰσὶν ἐκδεδομένα τυποῖς. Ἡ ἐκθεσις περὶ ζητημάτων ἐκκρεμῶν ἀναγινωσκόμενη δεικνύει ὅτι ἐν τῶν ζητημάτων χρονολογεῖται ἀπὸ τεσσαρακονταετίας, εἰς δὲ τὰς τότε συμφωνοὺς πρὸς τὸ καθεστὼς ἀποφάσεις τῆς σεβαστῆς κυβερνήσεως ἐπιμένει τὸ Πατριαρχεῖον καὶ διὰ τοῦ τελευταίου ἀπὸ 28 ἰουλίου 1904 τακτικίου, εἰς ὃ οὐπω ἐλήφθη ἀπάντησις. Ἡ τῆς ἐπισήμου ἐκθέσεως ἀνάγνωσις ἄγει εἰς συμπέρασμα πολλῇ διάφορον τοῦ ἐν τῇ «Προόδῳ» ἀναγραφέντος.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

περὶ τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Σωμάτων,
δικαστηρίων, ἐπιτροπῶν καὶ γραφείων

Ε'.

Γραφείου Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰδαγωγία.

73	ἔγγραφα ὑπολειφθέντα ἀπὸ πέρους·
470	νέα εἰσαχθέντα ἐφέτος·
98	σχετικὰ ἐξ ἀποκειμένων ἀρχαίων·
641	ἐν ὅλῳ.
529	ἐθεωρήθησαν σὺν τοῖς ρηθείσι σχετικοῖς·
412	μένουσι διὰ τὸ ἐπίον.

Ἐξαγωγή.

Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔγγραφων θεωρηθέντα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ συζητηθέντα προὐκάλεσαν 64 ἐκθέσεις αὐτῆς ἀπλᾶς ἢ συνθέτους περιλαβούσας α') κτηματολογικὰ, β') ἐλέγχους διαχειρίσεων, γ') ἰδιαιτέρων ἐξέτασιν χρεῶν, δ') ποικίλας γνωματεύσεις, ε') ὁδηγίαι πρὸς μονὰς, ς') ἐπιλύσεις χρηματικῶν καὶ ἄλλων διαφορῶν, ζ') πακτώσεις ἢ ἀναθεωρήσεις πακτώσεων, η') περὶ αὐξήσεως ἐπιδομάτων ὑπὲρ τοῦ Εθνικοῦ ταμείου, καὶ θ') ὑποθέσεις παντοίας. Ὑπηρεσιακὰ δὲ ἐξεδόθησαν ἐκ τοῦ Γραφείου 27.

Ἦτοι ὀλίκῳς ἐξεληθόντα ἔγγραφα 91.

Συνεδριάσεις.

Τακτικαὶ συνεδρίαὶ περὶ τῶν ἀνωτέρω ζητημάτων ἔλαβον χώραν 13, ἀρξάμενοι ἀπὸ μεσοῦντος τοῦ μηνὸς μαΐου, ἐλλείπει προέδρου ἕνεκα τῶν τέως γεγονότων.

Ὁ λοιπὸς χρόνος κατηναλώθη εὐκαίρως λίαν ἐπὶ ἐσωτερικῶν βελτιώσεως καὶ διαρρυθμίσεως αἱ ὑπὸ τῆς πείρας ἐνδεικνυμένας ἐν τῷ νεοσυστάτῳ καὶ πολυσχιδεῖ τούτῳ τμήματι τῶν Πατριαρχείων.

Ἐλλείψεις.

Παρά τὰς ἀπολυθείσας ἐν καιρῷ ἐγκυκλίους, καὶ παρὰ τὰς ἰδίαι τε καὶ διὰ τοῦ τύπου μεθυστέρως γενομένας ὑπομνήσεις καὶ παρακκελεύσεις πρὸς τὰς σταυροπηγίους μονὰς, ἐπερψαν ἐκ τῶν πεντήκοντα τοιούτων κτηματολογικῶν, ἢ ἐπαρκῶς ἐδικαιολογήθησαν, αἱ 19. ἰσολογισμοὺς δὲ αἱ 21. Τινῶν μάλιστα παντελῶς ἔτι χαίνουσιν αἱ θυρίδες ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς· πλὴν ἄλλα καὶ αἱ εὐδιαθετώτεροι ἐκ τῶν μονῶν χρονίζουσιν ὑπερβαλλόντως περὶ τὸ ἀπαντᾶν, ἐξαίρεσει ὀλίγων· οὕτω δὲ προσκόμματα οὐ σμικρὰ παρενεβλήθησαν κατὰ τὴν τακτικὴν πορείαν τοῦ σωματοῦ.

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Θ. Π. ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς ἐν Φαναρίῳ Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, περὶ ἧς ἐν τοῖς χρονικοῖς γράφομεν, ἔστιν αὕτη:

Παναγιώτατε,

Ἡ ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς καὶ ὡς γλυκεῖα τ' οὐρανοῦ νύμφη ἡρέμως ἀνατεῖλασα σημερινὴ ἡὺς, αἱ μόλις ροδίσασαι πρῶται εὐεργετικαὶ ἀκτῖνες τοῦ λαμπροτέρου ἐπὶ τοῦ στερεώματος ἀστέρος, χαρὰς ἀρρήτου ἐπλήρωσαν τὰς καρδίας πάντων

ἀνεξαιρέτως τῶν ἐπὶ γῆς δοξαζόντων τὸ θεῖον δόγμα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τοῦ νυμφίου τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἡμέρα αὕτη ἂν καὶ ἐκ τῶν συνήθων, ὥς αἱ ἄλλαι, ποιημάτων τῆς χειρὸς τοῦ Αἰωνίου Δημιουργοῦ, τυγχάνει ὅμως ἐκ τῶν ἀγιωτέρων ὥς ἡ πρώτη τοῦ ἔτους, ἐν ᾗ κατὰ πατροπαράδοτον ἔθιμον, δεήσεις τῷ πλάσῃ ἀναπέμπονται, εὐχαὶ φιλοστόργων γονέων ἐκ τῶν μυχιαιτάτων τῆς καρδίας ἐξερχόμεναι δίδονται πρὸς πεφιλημένα τέκνα, καὶ φιλήματα ἄδολα καὶ ἀδελφικά μεταξὺ φίλων ἀνταλλάσσονται.

Εἶναι ἡμέρα καθ' ἣν, ὥς ὑπὸ μαγνήτου αἱ καρδίαι ἡμῶν ἐλκνόμεναι σκιρτῶσιν ἐκ χαρᾶς ἡμέρα, καθ' ἣν μυριάδες στομάτων διὰ τῶν ἐγκαρδιωτέρων εὐχῶν πληροῦσι τὸν αἰθέρα ὥς ἄλλη μουσικὴ ἀγγέλων ἀρμονία.

Ἀκράδαντος πεποίθησις κατέχει πάντας ἡμᾶς ὅτι ἐν ταῖς εὐχαῖς φιλοστόργων γονέων, ἐν ταῖς εὐλογίαις σεβαστῶν προσώπων ἐνυπάρχει θεία τις δύναμις, δι' ἧς ἐκπληρωθῇσονται οἱ ἱερώτεροι τῶν πόθων ἡμῶν, ὅτι αἱ περῶται καὶ φαιδραὶ ἡμῶν ἐλπίδες δὲν θέλουσι διαψευσθῇ.

ὑπὸ τοιαύτης λοιπὸν ὠθοῦμενοι πεποιθήσεως προσήλθομεν ἐνώπιον τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος.

Πρὸ ὀλίγου ἐξελθόντες ἐκ τοῦ ἱ. ναοῦ, ὅπου, τῶν θείων λόγων τῆς πίστεως ἡμῶν ἠκροάσθημεν πρώτιστον μέλημα ἐθεωρήσαμεν, τοῦτο μὲν ὥς μέλη τοῦ διοικ. συμβουλίου τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Φαναρίου, τοῦτο δὲ ὥς ἀληθεῖς χριστιανοὶ ἵνα, προτοῦ ἀσπασθῶμεν τὴν δεξιὰν τῶν γηραιῶν ἡμῶν γονέων, προτοῦ ἐναγκαλισθῶμεν τὰ κατ' οἶκον ἀναμένοντα ἡμᾶς προσφιλῆ τέκνα, παρουσιασθῶμεν ἐνώπιον τῆς Ὑμ. Παναγιότητος καὶ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, τὸν σεπτὸν πατριάρχην καὶ ἐξοχὸν ἄνδρα ἵνα, ἀποδεχόμενος τὸν βαθύτατον ἡμῶν σεβασμὸν, καταστέψῃτε ἡμᾶς διὰ τῶν εὐχῶν σας.

Ἡ ἡμέρα αὕτη θὰ παρέλθῃ ἀνεπιστρεπτὴ, ὥς παρήλθον καὶ τόσαι ἄλλαι, βυθισθεῖσαι εἰς τὴν ἄβυσσον τοῦ χρόνου· ἀλλ' αἱ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι τῆς Ὑμ. Παναγιότητος θέλουσι μείνει ἐγκεχαραγμέναι ἐν τοῖς στέρνοις ἡμῶν ὥς ἀγαθὸς σπόρος ἐν οὐχὶ ἀκανθῶδει γῇ. Βαθυπύρρον δὲ ὁ σπόρος ἀναπτυσσόμενος εἰς δένδρῳλλον θέλει δεχθῇ ἐν τοῖς κλώνοις αὐτοῦ ἀνδράνας, αἵτινες θὰ ψάλλωσι τὸ ᾄσμα τῶν πόθων ἡμῶν.

Ἡ σημερινὴ ἐορτὴ εἶναι συνάμα καὶ ἐορτὴ τῶν δώρων. Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἤλθομεν ἐπὶ σκοπῷ νὰ λάβωμεν τοιαῦτα.

Τὸ μόνον δῶρον, Παναγιώτατε, ὅπερ παρ' ὑμῶν ἀναμένομεν κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν, τὸ πολυτιμότερον δι' ἡμᾶς δῶρον σας ἔσται μία εὐχή σας καὶ εἰς ἀσπασμὸς ἐπὶ τῆς χειρὸς σας, ἵνα ἐκ τούτων ἐνδυναμούμενοι ἐργασθῶμεν ἀποτελεσματικώτερον πρὸς εὐδόωσιν τοῦ ἐπιδιωκομένου ἱεροῦ σκοποῦ τῆς Ἀδελφότητος ἡμῶν.

«Εὐχαὶ γονέων στηρίζουσι θεμέλια οἰκῶν» λέγει τὸ θεῖον λόγιον. . . . Ἀλλ' εὐχαὶ πατριάρχου οἷος Ὑμεῖς, εὐχαὶ τοῦ ὑπάτου τῆς ὀρθοδόξιας ἡμῶν ἀρχιεροῦ ἔσονται ἀναμφιδόλως ὑπερτεραι πᾶσων τῶν ἄλλων.

Δὲν ἤλθομεν νὰ καύσωμεν ἔμπροσθεν Ὑμῶν θυμιάματα καὶ ὥς ὑποκριταὶ διὰ φράσεων κολακευτικῶν νὰ ὑμνήσωμεν ἡμᾶς.

Ἠλθομεν αἰτοῦντες τὴν εὐλογίαν σας.

Εὐλογήσατε ὅθεν, Παναγιώτατε πάτερ, τὸ ἔργον τῆς Ἀδελφότητος ἡμῶν, — ἐνθαρρύνετε ἡμᾶς, — ἀγαπήσατέ μας, ἵνα ἐκ τῆς ἀγάπης σας ταύτης ἀντλοῦντες θάρρος, καὶ διὰ τῶν εὐλογιῶν σας ἐνδυναμούμενοι καὶ ἐπὶ τὸ χριστιανικώτερον μεριμνῶντες, ἐπέλθωμεν, κατὰ τὸ δυνατόν ἡμῖν, ἀρωγοὶ εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς μοίρας σκληρῶς δοκιμασθέντας καὶ πενομένους ἡμῶν ἀδελφοὺς.

Εὐλογήσατε τὸ ἔργον ἡμῶν. Διὰ τῶν λαμπρῶν δὲ καὶ σοφῶν συμβουλῶν σας καθοδηγήσατε ἡμᾶς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, ἣν διεχάραξεν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν πίστις.

Εἰς ἀντάλλαγμα δὲ τούτων δεχθῆτε καὶ τὰ ἡμέτερα δῶρα, ἅτινα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ μεθ' ἡμῶν ἐκομίσσαμεν. Ἀλλ' εἶναι δῶρα ἱερά. Δῶρα, ἅτινα δὲν ἠδυνήθημεν νὰ φέρωμεν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Καὶ τοῦτο διότι ἡ καρδιά μας ἐξαναστάσα καὶ ζηλώσασα τοιούτων ἀγνῶν καὶ ἀγίων δώρων (ὡς δικαιοματικῶς αὐτῇ ἀνγκόντων) ἤρπασεν αὐτὰ, ἐρμητικῶς κλείσασα ἐν ἑαυτῇ.

Ἐκεῖ λοιπὸν, Παναγιώτατε, ἐκεῖ, εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας ἡμῶν ἐκρατήθησαν τὰ δῶρα μας, ἅτινα εἰσὶν: ἡ πρὸς τὸ σεπτὸν ὑμῶν πρόσωπον ἐκτίμησις καὶ ἀγάπη, τὸ βαθύτατον ἡμῶν σέβας καὶ ἡ πρὸς ὑμᾶς ἀτέρμων ἀφοσίωσις.

Καὶ ἐκεῖ ριζωθέντα, καὶ βλαστήσαντα ὥς ἄνθη μυροδόλα, ἐκπέμπουσι σήμερον τὴν εὐωδίαν αὐτῶν τὴν μαγικὴν. — Ἐκεῖ ὥς ἄλλαι καλλικέλαδοι ἀνδρόνες ἀκούονται ψάλλουσαι:

Ὡ Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριε τῶν κυριευόντων· φρούρει καὶ διαφύλαττε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ γένος ἡμῶν. Ἀκλόνητον διατῆρει ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν Χρυσοστόμων καὶ Φωτίων, τὸν λαοφιλεῖ πατριάρχην μας μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν χορείας τῶν ἱεραρχῶν.

Ὁ Θεὸς σκέποι Ἰωακείμ τὸν Γ' καὶ διαφυλάττοι αὐτὸν ἀπὸ παντὸς ἀνιαρῶ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ*

Τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ ἐπιτρόπῳ τοῦ μακαριωτάτου κυρίου κύριου Κασσαρίου τὸν ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀδελφὸν καὶ τὴν ἀδελφικὴν πρός σου εἶναι.

Ἐξ οὗτου προσπεφοίτηκέ μοι τὰ παρὰ τοῦ διδασκάλου κυρίου Ἰακώβου γράμματα δι' ἐφέσεως μὲν εἶχον γράψαι τῇ σὴ ὁσιότητι τὰς ἐν Χριστῷ ὀφειλομένας προσήσεις, ἀνεκοπτόμην δὲ τῆς ὁρμῆς ὑπὸ τῆς ἀγαν λύπης τῆς προξενηθείσης μοι διὰ τὴν ἀποδίωσιν τοῦ ἐμοῦ διδασκάλου τε καὶ πνευματικοῦ πατρὸς, λέγω Μακκάρου, τοῦ σοῦ κατὰ Χριστὸν φίλου τε καὶ ἐπαινέτου καὶ θερμοῦ ἐραστοῦ τοῦ Ζωοδόχου Ἰάφρου. Τανῦν δὲ μικρὸν ἀνελθὼν ἐμυτῶ καὶ οἷον ἀναζωπυρηθεὶς ὑπὸ τῆς εὐκαίρας καὶ πολυεράστου ἀγγελίας τοῦ συγκροτηθέντος ὑπὸ τῆς σῆς ὁσιότητος φροντιστηρίου, γράφω ἀσπαζόμενός σε νοερῶς ἅμα τε καὶ χάριτας οὐ τὰς τυχοῦσας ὁμολογῶν διὰ τε τὴν ἀκροτάτην δεξιῶσιν καὶ περιποίησιν, ἣν ἔδειξας καὶ δεικνύεις πρὸς τὸν διδασκάλον κύριον Ἰακώβον, καὶ διὰ τὴν σύστασιν τοῦ σχολείου, οὗτινος ἡ φήμη ὅσῃν χαρὰν, ὅσῃν εὐθυμίαν ἐμνηστεύσαστο πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις λόγῳ παραστήσαι ἀδύνατον καὶ μάλιστα τοὺς τε πρὸς Θεὸν εὐχρηστίριους ὕμνους, οὓς ἐπεμψαν ὁ χριστεπώνυμος λεώς, ὅτι δηλ. ἠυδόκησεν ἡ θεία πρόνοια συγκροτηθῆναι σχολὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· ἐὼ λέγειν πόσον θείως ἐμακκρίσθησαν παρὰ πάντων καὶ οἷον ἐξηλοτυπήθησαν οἱ τοῦ νῦν ἔτους προσκυνηταί, ὅτι ἠξιώθησαν ἀκοῦσαι λόγον Θεοῦ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει. Ἐγὼ δὲ ἀμνηχνῶ ὅλως λόγῳ περιλαβεῖν οἷά σοι βραβεῖα καὶ γέρα ἀπόκειται ἐν οὐρανοῖς παρὰ τοῦ τὰ καλὰ ἀμείβειν πρὸς ἄξιον εἰδότος Θεοῦ, ἅτε δὴ τοὺς μέχρι σήμερον ἀργοὺς κειμένους νόμους τε καὶ κανόνας τῶν ἁγίων θεοφόρων πατέρων ἐνεργεῖσθαι ποιήσαντι· κανόνες, φημί, τὸν τε θεσπίζοντα οὕτω γ' ἀπόφαντικῶς ἕκαστον ἐπίσκοπον ἐν τῇ ἐαυτοῦ παροικίᾳ φροντίδα καὶ δαπάνῃ τὴν δυναμένην ποιεῖν

ὥστε τὰ θεία καὶ ἱερὰ γράμματα δύνασθαι διδάσκεισθαι, βοηθεῖν δὲ κατὰ δύναμιν τοῖς ἐθελουσι διδάσκειν καὶ τοῖς μνησθῆναι προκείμενοις ἐὰν τῶν ἐπιτηδείων χρεῖαν ἔχωσι, καὶ τὸν ὀρίζοντα τῆς ἐβδόμης οἰκουμένης Συνόδου τοὺς ἱερατικὴν ἔξιν λαχόντας οὐ παροδικῶς τὰς ἱερὰς γραφὰς ἀναγινώσκειν, ἀλλὰ καὶ ἐρευνητικῶς, ἥτοι δύναμιν ἔχειν κατανεῖν τὸν ἐν αὐταῖς κεκρυμμένον νοῦν καὶ ἐρμηνεύειν καὶ διδάσκειν τοῖς μὴ εἰδόσιν· οὐσία γὰρ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱεραρχίας ἐστὶ τὰ θεοπαράδοτα λόγια. Τοὺς δὲ ὅρους καὶ ψήφους τῆς θεσπέσιας τριττύος, Βασιλείου, φημί, τοῦ πάνυ, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ τοῦ τὴν γλῶτταν οὐχ ἥττον ἢ τὴν ψυχὴν χρυσοῦ τίς πλήν σου πρόνοιαν ἐποίησαςτο κρατύνει τε καὶ εἰς φῶς ἐλθεῖν, τοῦ τῇ συγκροτήσει τῆς σχολῆς ταύτης τούτους ἐμπεδώσαντος, καὶ δ' αὐτῆς οἷον βοῶντος τοῦτο· ἢ κατὰ Στέντορα πρὸς πάντας τοὺς ἀπεχθῶς πρὸς παιδείαν ἔχοντας; Εἰ γὰρ ἡ παιδεία τῶν κακῶν, ὡς οὗτοι, τίνος ἐνεκεν Βασίλειος ὁ μέγας ἐκείνον τὸν κάλλιστον συνεγράψαςτο λόγον τὸν πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἐν ἑξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων; Τοῦ χάριν ὁ αὐτὸς διακελεύεται ἐν ἄλλοις τὸ μὴ παρέργως ἀκοῦειν τῶν θεολογικῶν φωνῶν, ἀλλὰ περᾶσθαι τὸν ἐν ἐκάστη λέξει καὶ συλλαβῇ κεκρυμμένον νοῦν ἐξηγεῖν, οὐκ ἀργῶς εἰς εὐσέθειαν, ἀλλὰ γνωρίζοντων τὸν σκοπὸν τῆς κλήσεως ἡμῶν, ὅτι πρόκειται ἡμῖν ὁμοιωθῆναι Θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν ἀνθρώπου φύσει· ὁμοίωσις δὲ οὐκ ἄνευ γνώσεως, ἡ δὲ γνώσις ἐκ διδασκάλων, λόγος δὲ διδασκαλίας ἀρχή. Εἰ γὰρ ἡ παιδεία τῶν κακῶν, πῶς ὁ θεολόγος Γρηγόριος, ἡ κριτικωτάτη διόπτρα τῶν ἱερῶν δογμάτων, τρανῶς ὁμολογεῖ τῶν λίαν καλῶν εἶναι τὴν παιδείαν οὕτως ὅσοις· «οἶμαι δὲ πᾶσιν ὁμολογεῖσθαι τῶν νοῦν ἐχόντων παιδευσιν τῶν παρ' ἡμῖν ἀγαθῶν εἶναι τὸ πρῶτον, οὐ ταύτην μόνον τὴν εὐγενεστέραν καὶ ἡμετέραν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑξωθεν, ἣν οἱ πολλοὶ χριστιανῶν διαπύσσουσιν ὡς ἐπιβουλον καὶ σφαλερὰν κακῶς εἰδότες». Ἐντεῦθεν διαρρήδην ἐλέγχονται οἱ τὴν παιδείαν ἐν μίσει ποιοῦμενοι, εἴτε τὴν θείαν, εἴτε τὴν ἀνθρωπείαν, ἑκατέρω γὰρ δῶρον ὑπάρχει Θεοῦ· οὐκ οὖν ἀτιμαστέον τὴν παιδείαν ὅτι τοῦτο δοκεῖ τισιν, ἀλλὰ σκαιοὺς καὶ ἀπαιδεύτους ὑποληπτέον τοὺς οὕτως ἔχοντας. Καὶ ἐν ἄλλαις δὲ ὁ αὐτὸς «τοῦδε λόγου περιέχομαι μόνου ὡς λόγου θεραπευτῆς (καὶ ἵνα τὸ ἐν μέσῳ συντάμω) καὶ ποιῶμαι παντὸς τοῦ βίου κοινωνόν καὶ σύμβουλον ἀγαθόν καὶ συνόμιλον καὶ ἡγεμόνα καὶ συναγωνιστὴν πρόθυμον». Παρήμει τὸν χρυσοῦν λίαν ἀποτόμως πρὸς αὐτοὺς λέγοντας: «Ποῦ νῦν εἰσιν οἱ λέγοντες μὴ δεῖν λόγον, μὴδὲ διδασκαλίαν; ὅπου γε καὶ Τιμοθέῳ το-

* συνέχεια ἀπὸ σελ. 549 ΚΕ' τόμου καὶ τέλος.

σαῦτα περὶ λέγων: Ταῦτα μελέτα ἐν τούτοις ἔσθι». Ἐνταῦθα ἔπεισέ μοι θαυμάζειν Ἰουστίνον τὸν φιλόσοφον καὶ μάρτυρα, οὕτω φιλοσοφοῦντα «Ἔστι γὰρ τῷ ὄντι φιλοσοφία μέγιστον κτῆμα καὶ τιμιώτατον Θεῷ, ὅτε προσάγει καὶ συνίστησιν ἡμᾶς μόνῃ καὶ ὅσιον, ὅσιον, ὡς ἀληθῶς, οὗτοί εἰσιν οἱ φιλοσοφίᾳ τὸν νοῦν προσεσχηκότες». Ἀλλὰ, φάει ἂν τις, πῶς ἀκούει ἡ σοφία περὶ τῷ μακαρίῳ Παύλῳ καταργουμένη, εἰ θεῖόν τι χρῆμα καὶ δῶρον νοεῖται; ἡ σοφία περὶ τῷ μακαρίῳ Παύλῳ οὐχ' ἡ ἑξὶς καὶ ἡ ἐπιστήμη νοεῖται, ἀλλὰ ἡ τῶν δυσσεβῶν δογματικῶν πλάνη καὶ ἡ πλοκή τῶν κηκοσχυλῶν σοφισμάτων, ἡ διδασκαλία τὴν εἰδωλοατρῆαν ταύτην καταργουμένην σοφίαν λέγει ὁ οὐκ ἀνοπολίτης Παῦλος. Σὺ οὖν μοι, ὦ τρισολβία μοι κεφαλὴ, Καισάριε, τοιούτων κανόνων τε καὶ διδασκαλιῶν οἰκουμενικῶν ἀναφρνεῖς συνήγορός τε καὶ πληρωτὴς τῶν ἀπορρήσεων αὐτῶν, οἷων ἀναρρήσεων, οἷων βραδείων ἀξιωθήσεται περὶ τοῦ μισοχριστοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ; μεγίστων δὲ καὶ ἀνεκφράστων. Ἀλλὰ δὴ καὶ φιλόσοφος ἐνδίκως κηρύττεσθαι περὶ πᾶσι δίκαιος ἂν εἴη, ἀληθείας δικαζούσης, ἅτε χειροτονούσης σε τοιοῦτον τῆς σῆς πρὸς τὴν φιλοσοφίαν ἀγάπης· καὶ τοῦτο οὐ λόγος ἀδύνατος καὶ ἀμάρτυρος, ἀλλὰ συνάδουσι πρὸς τοῦτο οἱ τε ἔσω καὶ οἱ ἔξω. Οἱ μὲν γὰρ φασί «Πᾶς ὁ φιλῶν φιλοσοφίαν φιλόσοφος ἐστίν, ὃ γὰρ τις ἢ ἐπαινεῖ, ἢ τιμᾷ, ἢ φιλεῖ τοῦτο καὶ ἀκούει καὶ γίνεταί». Ὁ δὲ θεολόγος συγκροτεῖ οὕτω λαμπρῶς ἐνοῖς φησι «Τοῦτό γε φιλοσοφῶ, τὸ θαυμάζειν φιλόσοφον· ἡ γὰρ φιλοσοφία τέον, ὡς ὁ ἐμὸς λόγος, ἡ τιμητέον φιλοσοφίαν, εἴπερ μὴ μέλλοιμεν παντελῶς ἔξω τοῦ καλοῦ πίπτειν, μηδὲ ἀλογίᾳς κηκοσχυρήσασθαι, λογικῶν γεγονότες καὶ διὰ λόγου πρὸς λόγον σπεύδοντες». Πού δὲ θήσειεν ἂν τις τὸ ἀνακαινίσαι τὸ ἀρχαῖον προνόμιον τῆς Σιών, τῆς μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν; Τοῦτο πόσου σοι ἐγκωμίου πρόξενον γενήσεται, ὅπερ ἐστὶ τὸ πέμπειν τοὺς κηρύττοντας κατ' ἀρχαῖαν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν; Τοῦτο φημί τὸ θεοφιλὲς καὶ σωτήριον προνόμιον διὰ τῆς σχολῆς ἐνεργηθήσεται καὶ οὕτω αὐθις καὶ νῦν εἴποι τις ἂν δικαίως τὸ τοῦ Ἰησοῦ «ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλὴμ» καὶ γ' ἐνδίκως πεμπόμενος· καὶ γὰρ οἱ πεπαισμένοι εἴτε εἰς συλλογὴν ἑλέους, εἴτε εἰς τὰ μετόχια ἐνεργήσουσι τοῦτο, καὶ οὐκ ἀφωρότεροι καὶ αὐτῶν ἰχθύων περιοδεύουσιν, οὐδὲ ἐν μετοχίῳ κείσονται ὡς ἐτώσιόν τι ἄχθος ἀρούρης. Τοῦτο γοῦν ἐστὶ τὸ προνόμιον, δι' οὗ καὶ ἡ Σιών μήτηρ ἐστὶ τε καὶ λέγεται ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς διδασκαλὸς τεθεῖσα τῇ καθόλου οἰκουμένῃ· ὃ δὲ μεῖζον καὶ τὸ εἰς ἐκπληξιν μᾶλλον ἔχον οὐ γῆς τάφῳ καλύψω, ὅτι τῇ

συγκροτηθεῖσθαι ὑπὸ σοῦ σχολῇ ἐξήρες ὄνειδος ἐξ Ἱερουσαλὴμ καὶ φερωνύμως τῷ σῷ ὀνόματι διέκοψας τὰ ἀχαλίνωτα στόματα τῶν προσφερόντων εἰς ὄνειδος ἡμῖν τὸ «ὀπαδοὶ εἰσὶ καὶ ζηλωταὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, ἴσα καὶ γὰρ ἐκείνῳ καλύουσι τοὺς βουλομένους διδάσκεισθαι τὴν ἔξω παιδείαν καὶ οὐδὲ αἰσχύνονται τὰς βίβλους, ἅς καὶ ἐκαστὴν ἀναγινώσκουσι, πᾶσαι γὰρ τῇ καθ' ἑλληνικὰς διαλέκτους συνθεταῖν εἰσὶ». Τούτων οὖν ἀπάντων τίς σε ἀξίως ἐπαινεῖσει; τίς πλέξει στεφάνους ἀνθεσι τῶν ἐγκωμίων τῇ τρισολβίᾳ σου κεφαλῇ τῇ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ φρονήσει κεκοσμημένη; Ἰδίᾳ μὲν ὅτι τὰ κατὰ σέ καλῶς διεξάγεις, κοινῇ δὲ ὅτι ἐξαπλοῖς τοῖς πᾶσι τὰ συνοίσοντα, καὶ τὸν θεοδέγμονα τάφον θαρρέστως οἰκονομεῖς, καὶ τὴν Σιών ταύτην τῇ βασιλικῇ ἀρετῇ ἀποσεμνύνεις, δι' ἧς αὐτὸς μόνος, καίτοι πολλῶν χρηματισάντων ἐπὶ σοφίᾳ λαμπρῶν ἐν Σιών, τούτῳ τῷ ἐλαττώματι, τῷ μισεῖν δηλαδὴ τὴν παιδείαν, ἐπέστησας καλῶς καὶ ἐκ μέσου ἔραι ἐφρόντισας. Ὅθεν ἀνθρώπινος γλῶσσα οὐ δύναται ἀξίως σε ἐκθειᾶσαι, καὶ αὐτὴν τὴν ρητορείαν πλουτεῖν, τὴν αὐχούσαν πεπαιγμένην τὸν τοῦ λόγου πατέρα. Ἀλλ' ὁ κοινὸς δεσπότης ἐν τῷ ἐκείνῳ θεάτρῳ ἀναθήσει πάντως γε τὴν ἱεράν σου κεφαλὴν οὐ στεφάνοις πίπτου, ἢ σελίνου, οἷς ἐφηβοὶ δυστυχεῖς ἐστέφηθησαν, ἀλλ' ἀμαραντίνους καὶ φοβόρας ἀπάσης κρείττους, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀνακηρύξει σε. Οὗτος ὁ Καισάρης τοὺς ὄρους τῶν ἐμῶν ἀποστολῶν καὶ οἰκουμενικῶν μου διδασκάλων ἐτήρησε καὶ εἰς πρᾶξιν ἤγαγε τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐντελλόμενα· οὐδὲ τὰς βίβλους, ἅς ἐγὼ ἐνέπνευσα ἐκείνοις γράψαι, βορὰν κείσθαι τοῖς σκώληξιν εἶασε τῇ συγκροτῇ τῆς σχολῆς, διὸ δικαίως συναριθμῶ αὐτὸν τῷ χορῷ τῶν ὁσίων μου. Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ γ' ἐπιστολῆς νόμους· εἰ γὰρ μὴ ὁ τῶν ἐπιστολῶν νόμος ἐπέσχε καὶ ἡ χεὶρ τοῦ γράφοντος ἐνάρκησεν, ἔδειξεν ἂν διὸ πλειόνων οἶον σωτήριον ὄφελος ἐγγίγνεται τοῖς πᾶσιν ἀπὸ τῆς παιδείας. Αἱ δὲ πατρικαὶ εὐχαὶ τῆς σῆς ὁσιότητος εἴησαν μετ' ἐμοῦ ἐν βίῳ παντὶ σκέπη καὶ ὁδηγία πρὸς τὰ τῷ ἐμῷ ἐπαγγέλματι ἀνήκοντα.

ἐκ Πάτμου—M. ΜΑΛΑΝΔΡΑΚΗΣ

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς «Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας»

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας», ἐκφράζουσα θερμὰς τὰς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ἐκ τῶν σεβασμιωτάτων συνδρομητῶν προθυμηθέντας νὰ ἀποτίσωσι τὰς συνδρομὰς αὐτῶν τε καὶ τοῦ κλήρου αὐτῶν ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους, παρακαλεῖ τοὺς ἐξ αὐτῶν εἰσέτι καθυστεροῦντας τοιαύτας ὅπως εὐαρεστηθῶσι νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν.

Ἐπεύθυνος I. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΙΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Π. 426813

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΣΑΣ ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗΣ

Ἄπαντα ἡ καθ' ἡμᾶς κοινωνία, ἥτις ἀπὸ τῶν ἀνατέρων μέχρι τῶν κατωτέρων αὐτῆς τάξεων μετὰ συγκινήσεως ἐπληροφόρεῖτο τὴν σοβαρὰν ἀσθένειαν τοῦ διαπρεποῦς ὁμογενοῦς καὶ ἐξόχου τοῦ κράτους λειτουργοῦ **Ἀλεξάνδρου πασᾶ Καραθεοδωρῆ**, μετὰ μείζονος νῦν θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας θέλει ἐνωτισθῇ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός, συμβάντα χθὲς τῇ ἐσπέρᾳ, ἐν ἡλικίᾳ 73 ἐτῶν, ἐν τῷ ἐν **Ξηροκρήνῃ** μεγάρῳ αὐτοῦ.

Υἱὸς τοῦ δειμνήστου ἱατροῦ Στεφάνου Καραθεοδωρῆ τοῦ μέγα κλέος ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἀραμένον ἐπὶ τε ἀληθεῖ σοφίᾳ καὶ εὐσεβείᾳ, καὶ Λουκίας, θυγατρὸς Ἀλεξάνδρου χατμάνου Μαυροκορδάτου καὶ Σμαράγδας Μουρούζη, διέτηρνε τὰς παροδόσεις τῶν μεγάλων οἰκογενειῶν, ἀφ' ὧν εἶλκε τὸ γένος. Ὁ εὐσεβὴς οἶκος, εἰς ὃν ἀνῆκεν, ἐγένετο αὐτῷ τὸ μέγα σχολεῖον τῆς ἀνυποκρίτου εὐσεβείας, ἐφ' ἧς ἀραρότως ἐθεμελίωσαν τὴν ἐαυτῶν ἀγωγὴν καὶ τὴν μόρφωσιν οἱ δειμνήστοι αὐτοῦ γονεῖς καὶ πρόγονοι. Τὰ δὲ διδάγματα, δι' ὧν ἐφωδιάσθη κατ' οἶκον ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν μὲν τῶν εὐσεβῶν καὶ σοφῶν αὐτοῦ γονέων, τὴν ἀναστροφὴν δὲ μετὰ τῶν δειμνίων τοῦ Γένους διδασκάλων Εὐσταθίου τοῦ Κλεοβούλου καὶ Ἠλίας τοῦ Τανταλίδου, συμπληρώθησαν ἐπιστημονικῶς ἐν Παρίσις, ἐνθα μεταβὰς, ἐπὶ ἔτη ἱκανὰ ἠκροάσατο νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Οὕτως ἐπὶ τὴν βᾶσιν τὴν ἀσάλευτον τοῦ εὐσεβοῦς χριστιανοῦ **ὁ Ἀλέξανδρος πασᾶς Καραθεοδωρῆς** ἐμόρφωσεν ἐν αὐτῷ δι' ἐπιμελείας, εὐφυΐας, φιλομαθείας ἀπαραμύλλου τὸν καλὸν ἐπιστήμονα, τὸν ἐπιφανῆ λειτουργὸν τοῦ κράτους, τὸ τιμιώτατον μέλος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους. Αἱ ἀρεταὶ αὐτοῦ, ἰδιωτικαί τε καὶ κοινωνικαὶ διέλαμψαν ἐν πάσαις ταῖς θέσεσιν, ἃς ἡ περίνοια μεγαλοφρόνων Σουλτάνων ἐνεπίστευσαν αὐτῷ ἐν τε τῇ πρωτευσίᾳ καὶ ταῖς εὐρωπαϊκαῖς αὐλαῖς.

Ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ ἐμπορίου μέχρι τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Κρήτης ἐν τῇ ἐν Ρώμῃ αὐτοκρατορικῇ πρεσβείᾳ ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ Σάμου — ἐνθα ἐπὶ δεκαετίαν περίπου διετέλεσε — καὶ ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τελευταῖον ὡς ἀρχιμεταφράστης τῶν ἀνακτόρων, ἀπέδειξεν ἑαυτὸν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν διαπρεποῦς καὶ ὀξύνου πολιτικοῦ ἀνδρός. Ἡ μεγάλη αὕτη ἀρετὴ τοῦ δειμνήστου διετρανώθη καὶ ἐν τῷ Βερολινεῖῳ συνεδρίῳ τοῦ 1878, οὗ μετέσχε, σὺν ἑτέροις, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς κραταιᾶς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως κατεδείχθη καὶ ἐν τῷ Συμβουλίῳ τοῦ Κράτους, οὗ ἦν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μέλος.

Διατελέσας καὶ μέλος τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, λαβὼν μέρος σπουδαῖον ἐν ἐθνικαῖς συνελεύσεσι περὶ μεγάλων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, ἐπεδείξατο λελογισμένην πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀφοσίωσιν.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐν τῇ σημερινῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ μετὰ πόνου ψυχῆς ἀγγείλας τὴν πρὸς Κύριον μετάστασιν τοῦ μεγάλου ὁμογενοῦς καὶ συμπολίτου, ὡς εἶπεν, ὑπέμνησε τῇ Ἱ. Συνόδῳ τὰς πρὸς τὸ Γένος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὑπηρεσίας τοῦ δειμνήστου ἱατροῦ Στεφάνου Καραθεοδωρῆ καὶ τοῦ πατρώζοντος αὐτοῦ υἱοῦ Ἀλεξάνδρου, εὐξάμενος ὅπως τῷ ἀξιωματικῷ αὐτοῦ παραδείγματι ἀκολουθήσωσι καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης προσέθηκεν ὅτι, θρηνοῦντες ἐκ καθήκοντος ἐπὶ τῇ στερήσει τοῦ δειμνήστου Ἀλεξάνδρου, ὀφείλομεν ἀναπέμπειν τῷ Κυρίῳ δόξαν ὅτι οὕτως ὀκνόνησε τὰ τοῦ μεταστάντος, εὐχόμενοι αὐτῷ μὲν ἀνάπαυσιν μακαρίαν, τῇ δὲ πενθούσῃ οἰκογενείᾳ αὐτοῦ παραμυθίαν τὴν ἐξ ὕψους.

*

Ἡ κηδεῖα τοῦ δειμνήστου **Ἀλεξάνδρου**, τοῦ πολλαχῶς μετασχόντος τῶν σπουδαίων σημείων τοῦ ἐθνικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν βίου, προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἐνεκρίθη ἵνα γένηται ἐπισημῶς ὑπὸ τε τοῦ οἴκου. πατριάρχου καὶ τῆς ἀγίας καὶ Ἱ. Συνόδου, ἀποδιδουμένου οὕτω, κατὰ τὴν λέξιν τῆς Α. Θ. Π., φόρου εὐμενείας μὲν καὶ στοργῆς τῆς Ἐκκλησίας, εὐγνωμοσύνης δὲ κοινῆς πρὸς τὴν μεταστάντα.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος συμμετέχουσα τῆς θλίψεως τῆς Α. Θ. Π. καὶ κατὰ πρότασιν Αὐτῆς ἐψηφίσαστο:

α) Νὰ διακοπῇ ἡ συνοδικὴ συνεδρία πρὸς ἐνδειξιν πένθους ἐπὶ τῷ θανάτῳ εὐσεβοῦς καὶ ἐξόχου τῆς Ἐκκλησίας τέκνου.

β) Νὰ προσκληθῶσιν ἵνα ἀκολουθήσωσι τῇ κηδεῖᾳ τὰ ἐντιμα μέλη τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου.

γ) Αὐθήμερον νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μακαρίτου εἰς τὸν σεβασμ. συνοδικῶν — ὥρισθη δὲ τοιοῦτος ὁ μὴτρ. Τραπεζοῦντος κ. Κωνσταντῖος — καὶ ὁ πανοσιολ. Μ. ἀρχιεπίσκοπος ἐκφράζοντες τὴν θλίψιν τοῦ τε οἴκου. πατριάρχου καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου.

δ) Νὰ ἀπαγγείλῃ τὸν ἐπικήδειον ὁ πανοσ. Μ. ἱεροκῆρυξ ἀρχιμ. κ. Γρηγόριος Κωνσταντινίδης.

Ἡ κηδεῖα γενήσεται αὐριον κυριακὴν, τῇ 10 1) 2 ὥρα π. μ. ἐκ τῆς ἐν Ξηροκρήνῃ οἰκίας αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν τοῦ Μ. Ρεύματος.